

BERTSO BERRIAK

Julio Soto

Amunari

XDZ

I

Iruritarra zinen jaiotzez,
familiar jateko lain.
Kristobalekin ezkondu zinen
Gorritiraino gainez-gain.
Hamalau seme-alaben ama
etxekoandre, umezain.
Bizi laurogeita hamabost urtez
begiak itxita orain.
Beti irrifar bat ezpainetan
Agapita Barasoain.

III

Beti xahartuta ikusi zaitut,
beti aurpegi ximela.
Beti soineko ilun batekin
mantal azpian sabela.
Tokilla more bat bizkarrean,
atzo, gaur, bihar bezela.
Jakín nekien lur honetatik
denak joaten ginela.
Baina batzutan sinesten nuen
zu betirako zinela.

V

Heriotza da beti heriotz
bere malko, bere minen.
Baina honek zer kendu didan ez
nuke esaten jakinen.
Bizitza ez zait aurrera lehen
bezalakoa eginen.
Amuna eta biloba baino
zerbait gehiago baikinen.
Zuk “seme” deitzen ninduzun eta
zu niretzat ama zinen.

II

Etzetik irten aurretik beti
kezkatan, pentsamentuan.
“Julio arroltze bat nahi al duzu?
Inñen datzut momentuan”.
“Ezetz amuna” (etsitzen zuen
hirugarren intentuan).
“Ta pañueloa hartu al duzu?
Tori, eraman eskuan”.
Nonbait bi bihotz zenituen guk
bakarra dugun lekuan.

IV

Begiak biltzen nituen zure
aldameneko ohatzean.
Esnatzen zinen bi-hiru aldiz,
nik buelta erdi ohatzean.
Komunera joan eta etorri,
nigana gerturatzean.
Leihoa ireki, gaua usaindu,
lanpara argiz atzean.
Orain arnasa falta zait zure
ohatzera begiratzean.

VI

Pazko, udara, urtezahar-berri,
igandeetako aintza.
Jendez betetzen zen sukaldea
mahai inguruko zaintza.
Kafesnea ta galletak zure
bisitaroko eskaintza.
Familiako enborra zinen
maitakorra, berdingaitza.
Orain jakingo al dugu nola
mantendu zutik zuhaitza.

DOINUA: Lurraren pean sar nindaiteke.

Bidali zure sortak bertsoak@argia.com helbidera. Aukeratuak orri honetan argitaratuko ditugu.